

Bootvissen op z'n Portugees

Al 20 jaar breng ik mijn vakantie door in Zuid-Oost Portugal. Om precies te zijn in het plaatsje Monte Gordo. Nog veel langer ben ik een visfanaat maar in Portugal had ik nog nooit gevist. Wat ik wel deed, was informatie inwinnen bij mensen die wel eens een dagje mee waren geweest voor een vistocht. Echter niemand was écht enthousiast. Mijn lokale vriend in Portugal: José Calvino, deed mij het voorstel om eens bij een goede bekende van hem aan boord te stappen van het bootje "Ate que Enfim".

Een Nederlandse vriend van mij was bij ons op visite en had daar ook wel oren naar. Om 5 uur s'morgens werden wij opgehaald bij ons appartement. De boot lag in Villa Real de Ste-Antonio, een plaatsje 5 km bij ons vandaan direct aan de Spaanse grens.

Voor de zekerheid hadden we een anti zeeziekte pil ingenomen daar wij allebei niet echt 100% zeeproef zijn. We voeren de rivier Guadiana af richting oceaen en het bleek dat de pillen goed werkten. Er stond in het begin een behoorlijke oceaandeining. Na een uur varen kwamen wij aan bij een talud die afliep tot een diepte van 40 meter.

De hengels werden opgetuigd en het bleek dat het materiaal aan boord van zeer goede kwaliteit was. Alles keurig verzorgd, inclusief de onderlijnen. De hengels waren een soort van zeepickers, dus op haaien hoefden

we niet te rekenen... Het lood woog zo'n 150 gram. Als aas (ook verzorgd door de schipper) hadden we een soort van rivierkreeftjes, die we al snel de naam JEBBIES hadden gegeven.

Het eerste kwartier visten mijn maat en ik wat moeizaam, de rest had al wat gevangen maar wij nog niets. Daarom keken we hoe onze Portugese collega's visten en liepen snel in. Het bleek dat je direct moest aanslaan bij het eerste beste beetje. Zelf vonden wij uit dat als je een meter of 4 extra lijn meegaf dat de vang-

sten nog voorspoediger gingen. De 1 na de andere, voor ons vreemde vissoort, kwam aan boord. De Portugese bemanning keek eerst wat sip daar wij nu meer vingen dan hen, maar dat sloeg snel om in vreugde toen wij vertelden dat al de vis die wij vingen voor de bemanning zou zijn. Dolgelukkig waren ze!!

Wat later op de ochtend besloot Kapitein Ezequiel te verkassen naar een stek waar het wat dieper zou zijn. De vangsten vielen hier wat tegen qua aantal, maar we vingen hier wel wat grotere en bekendere vissoorten. Steenbolken van ver boven de kilo, grote dus, zeg maar gerust héle grote. Verder ook nog geep en wat makreel. Aan het begin van de middag had

BUITENLAND

den we een kist vol vis gevangen. Wat een toffe ervaring was dit! Zeker met dit lichte materiaal aan boord was het soms flink knokken om de vissen uit de diepte naar boven te krijgen.

Voor de kosten hoef je het niet te laten. De opstapprijs bedraagt 6000 Escudo's wat uitkomt op ongeveer 65 gulden. De boot vertrekt om 6 uur 's morgens en om 2 uur 's middags ben je weer in de haven. Dit tijdstip is zo omdat 's middags de wind van zee komt en er niet of nauwelijks meer te vissen valt vanwege de zeer hoge deining. Het aas en materiaal is aan

boord. Alleen voor eten en drinken moet je zelf voor zorgen.

Mijn vrienden José en Ezequiel, hebben onze visie op het vissen in Portugal veranderd. Verwacht geen big game vissen. Maar een vissen van 1 a 2 kilo bezorgen je een gegarandeerde leuke visserij. Trouwens in September vist Kapitein Ezequiel op Tonijn. Dus mocht je in September in de buurt van Monte Gordo zijn...

Steven Csanyi
Delta 165